

Arrest

nr. 140 505 van 6 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 juni 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 25 juni 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 september 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 november 2013.

1.3. Op 18 september 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 19 september 2014 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse herkomst te zijn meer bepaald van de Westelijke Jordaanoever uit Nabloes. U stelt dat uw vader oorspronkelijk afkomstig is uit Nabloes. U geeft niet aan geregistreerd te zijn als vluchteling bij UNRWA. U ging naar school tot het derde middelbaar. U hielp uw oom met hoeden van vee. Uw broer die jaren ouder is als u werkte in een restaurant in Tel Aviv. Hij zou problemen hebben gekregen met de Israëlische autoriteiten waarop hij naar Noorwegen zou zijn gevlucht. Uw ouderlijke woonst zou zijn bezocht door het Israëlisch leger en uw familie zou onder druk zijn gezet om uw broer aan te geven. U zou ook zijn geslagen. Daarnaast zou uw vader, die de graad had van aqid in het Palestijnse leger, toen hij op pensioen ging, problemen hebben gekregen met de Palestijnse autoriteit daar ze hem er van verdachten samen te werken met Hamas. Leden van Fatah zouden tot tweemaal toe langs zijn gekomen bij uw vader. Daar hij vreesde dat men hem een derde maal zou meenemen, besloot uw vader zich te vestigen in het dorpje Tubas. In 2010 kwamen leden van de inlichtingendienst bij u en uw moeder langs. Ditmaal waren ze verbaal zeer agressief tegenover u en uw moeder. Ze dreigen ermee u mee te nemen ingeval uw vader zich niet zou aangeven. Uw moeder beloofde daarop dat haar man zich zou aangeven maar dat ze u, haar zoon, met rust moesten laten. Na dit incident besloot u in samenspraak met uw ouders, de Westelijke Jordaanoever te verlaten. Via de koning Hussein brug, trok u met behulp van documenten van uw neef naar Jordanië. Daar verbleef u gedurende een maand. Via Istanbul reisde u verder naar België, alwaar u aankwam op 24 juni 2010. De volgende dag wendde u zich tot de Belgische autoriteiten en gaf u te kennen nood te hebben aan internationale bescherming.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: kopies van uw geboorteakte, van schoolattesten, van de identiteitskaart en eerste pagina uit het paspoort van uw broer, van een identiteitskaart van uw vader en van een paspoort van uw vader, een origineel vervallen paspoort van uw vader, een kopie van een foto van uw familie en tenslotte een verlies van aangifte van uw bijlage 26.

B. Motivering

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen er van te overtuigen dat u daadwerkelijk D.(...) M.(...) bent, de persoon die u beweert te zijn. U laat immers na om, in weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust, uw identiteit te staven met enig authentiek identiteitsdocument. U legt weliswaar een kopie en een origineel verlopen paspoort als ook een kopie van de identiteitskaart van uw vader S.(...) D.(...), als ook een kopie van de identiteitskaart van uw broer I.(...) D.(...) voor. Bezwaarlijk kunnen deze documenten een objectief bewijs vormen in verband met de door u voorgehouden nationaliteit en identiteit. De door u neergelegde geboorteakte als ook schoolcertificaten doen niets af aan deze appreciatie. Deze documenten kunnen evenmin worden bestempeld als een bewijs voor uw voorgehouden identiteit of verwantschap met de personen wiens identiteits- en reisbescheiden u opmerkelijk genoeg wel kan voorleggen. Op geen enkel wijze kan u immers aantonen dat deze documenten effectief u toebehoren. In verband met uw geboorteakte dient volledigheidshalve nog te worden vermeld dat u werd gevraagd een originele versie voor te leggen. U stelt dat u het origineel niet voor kan leggen omdat uw vader geopereerd is aan zijn been (CGVS, p. 9). Deze uitleg is allesbehalve overtuigend te noemen en doet andermaal afbreuk aan de bewijswaarde die aan dit document kan worden toegedicht.

Wat verder de nodige twijfel doet rijzen over uw vooropgestelde verwantschap met de personen wiens identiteitsdocumenten u voorlegt is de constatering dat u nauwelijks op de hoogte bent van de herkomst van deze personen. Zo verklaart u dat uw vader oorspronkelijk afkomstig is van Nablus (CGVS, p. 4). In het paspoort van de persoon waarvan u vooropstelt dat hij uw vader is, blijkt evenwel dat deze persoon geboren is in Beisan (Beit She'an) dat in 1948 in Israëlisch handen kwam, waarop een groot gedeelte van haar inwoners naar Jordanië vluchtten. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat de geboorteplaats niets te maken heeft met de afkomst (CGVS, p. 7). Deze uitleg is niet overtuigend te meer u niet weet te zeggen of uw ouders, in dit specifieke geval uw vader is moeten vluchtten in 1948 en in die hoedanigheid dus geregistreerd is bij UNRWA (CGVS, p. 4). Gezien het belang dat ook thans nog door Palestijnse vluchtelingen wordt gegeven aan het recht op terugkeer, mag het hoogst opmerkelijk worden genoemd dat u met uw vader, die als jonge twintiger de oprichting van de staat Israël bewust moet hebben meegemaakt, hier niet over zou hebben gesproken. Dat u dan ook foutief de geschiedenis van uw vader weergeeft, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid dat de persoon in kwestie effectief aan u verwant zou zijn, meer bepaald uw vader.

Verder dient te worden aangehaald dat u evenmin correct weet aan te geven waar uw broer zou zijn geboren. U de vraag gesteld, repliceert u dat hij in Nablus zou zijn geboren. Uit de door u voorgelegde identiteitskaart en paspoort van uw zogezegde broer, blijkt evenwel dat hij geboren zou zijn in Jordanië. U hiermee geconfronteerd stelt dat uw broer veel ouder is dan u en dat u niet zo veel informatie heeft

over uw vader en broer (CVGS, p. 9). Gewezen op het feit dat het toch wel bijzonder frappant is dat u niet weet te zeggen waar zij geboren zouden zijn, geeft u aan dat u niet wist dat uw broer in Jordanië geboren is. U geeft evenwel geen overtuigende uitleg hoe het komt dat u niet op de hoogte zou zijn van geboorteplaats van uw naasten. U vervolgens gevraagd waar uw ouders precies hebben gewoond voor de oprichting van de Palestijnse autoriteit in 1993, stelt u in Libanon en Syrië. Wederom is het merkwaardig dat u niet aanhaalt dat zij ook in Jordanië hebben verbleven gezien uw broer in 1975 in Jordanië zou zijn geboren (CVGS, p. 9). U geconfronteerd met het feit dat uw gebrek aan kennis over de geschiedenis van uw familie u kan op ernstige wijze kan worden aangerekend, stelt u dat uw vader altijd aan het werk was en dat u hem heel weinig zag (CGVS, p. 14). Deze uitleg is evenmin afdoende daar gezien, zoals reeds werd betoogd, het belang van de familiegeschiedenis in de Palestijnse context, het volstrekt ongeloofwaardig is dat u niet correct kan aangeven waar uw vader oorspronkelijk van afkomstig is.

Gevraagd of u in het bezit bent van identiteitsdocumenten, verklaart u dat u over geen documenten beschikte in Westelijke Jordaanoever omdat uw identiteitskaart zou zijn afgenomen (CGVS, p. 7). U gevraagd waarom uw identiteitskaart werd afgenomen, past uw antwoord aan en stelt dat uw aanvraag voor een identiteitskaart werd geweigerd. U stelt voorop hiervoor nooit een reden te hebben gekregen maar vermoedt dat het te maken had met de problemen van 'uw vader'. 'Uw vader' zou wel een identiteitskaart hebben gehad doch die zou zijn ingetrokken toen hij problemen kreeg met de Palestijnse autoriteit (CGVS, p.7, 9). U kan evenwel niet aangeven wanneer 'uw vader' precies problemen begon te krijgen met de Palestijnse autoriteit (CGVS, p. 7). Hoe het ook zij, deze uitleg is alles behalve overtuigend. Indien 'uw vader' effectief problemen zou hebben gehad met de Palestijnse autoriteit, mag het zeer bevreemdend worden genoemd dat hij, ofschoon zijn identiteitskaart zou worden geweigerd, wel een paspoort zou krijgen uitgereikt in 2008. Opmerkelijk is eveneens dat 'uw broer' een nieuw paspoort van de Palestijnse autoriteit kreeg uitgereikt in 2010. Uw uitleg dat u geen identiteitskaart kon bekomen door obstructie van de Palestijnse autoriteit omwille van de problemen van uw vader, terwijl uw vader en uw broer in respectievelijk 2008 en 2010 een nieuw paspoort kregen uitgereikt, is dan ook alles behalve overtuigend. Uw uitleg waarom u in het kader van uw asielaanvraag dan ook niet in staat zou zijn uw identiteitsdocument voor te leggen, kan bezwaarlijk worden weerhouden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet alleen niet in geslaagd bent om enig begin van bewijs van uw identiteit voor te leggen, maar ook dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het ontbreken van enig identiteitsdocument. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw identiteit en herkomst tegenover de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden. In elk geval, het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit, zonder dat daarvoor een geloofwaardige en aanvaardbare verklaring aanwezig is, houdt een negatieve indicatie met betrekking tot uw asielrelaas in .

Daarenboven dient, indien er al geloof zou kunnen worden gehecht aan uw herkomst uit de Westelijke Jordaanoever, te worden vermeld dat aan de door uw ingeroepen problemen evenmin enig geloof kan worden gehecht. Vooreerst stelt u voorop onder druk te zijn gezet door de Israëlische autoriteiten omdat zij op zoek zouden zijn naar uw broer (CGVS, p. 10). U dan ook gevraagd waarom uw broer problemen zou hebben gehad met de Israëlische autoriteiten, stelt u niet op de hoogte te zijn van de problemen die uw broer zou hebben gehad. Deze uitleg is alles behalve overtuigend te noemen. Geconfronteerd dat het zeer opmerkelijk is dat u totaal niet op de hoogte bent van de aard van de problemen tussen uw broer en de Israëli's, is uw uitleg dat u niet had gedacht dat er u zoveel vragen zouden worden gesteld, dan ook volstrekt ontoereikend te noemen. Uw jonge leeftijd die u opwerpt als vergoelijking van uw onwetendheid is niet overtuigend te noemen, daar gezien de problemen die de Israëli's voor u veroorzaakten u toch minstens zelf het initiatief zou hebben kunnen nemen om u hieromtrent te informeren (CGVS, p. 11). Dergelijke passieve houding doet dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de door u vooropgestelde problemen.

In verband met de problemen die uw vader zou hebben gehad met de Palestijnse Autoriteit dient te worden opgemerkt dat het eerst en vooral opmerkelijk mag worden genoemd, dat u niet concreet kan aangeven wat u vader precies voor een functie op zich nam binnen de schoot van de Palestijnse Autoriteit. U weet enkel te stellen dat hij aqid was in het leger. U gevraagd wat hij verder voor een functie had, stelt u dit niet te weten, behalve dat hij instond voor de veiligheid van het land (CGVS, p. 6). Uw kennis over het beroep van uw vader is dan ook bijzonder summier te noemen. Daarnaast stelt u dat de problemen met de Palestijnse autoriteit begonnen toen uw vader met pensioen ging. U kan evenwel niet aangeven wanneer uw vader precies met pensioen is gegaan. U stelt ergens na de dood van Arafat. Opmerkelijk is eveneens dat hij omstreeks 2004 reeds 81 jaar oud was, wat toch wel een zeer hoge pensioenleeftijd is, zeker in de Arabische wereld. U verklaarde dat omwille van het feit dat uw vader met pensioen ging, zij hem verdachten van samenwerking met Hamas. Ook dit gegeven mag als bijzonder merkwaardig worden beschouwd, te meer gezien uw vader een vertrouweling was Arafat (CGVS, p. 12).

Kan u niet overtuigen waarom uw vader werd verdacht van samenwerking met Hamas (CGVS, p. 12), evenmin overtuigen de vervolgingsincidenten die zich zouden hebben voorgedaan. U stelt dat tot twee maal toe mensen van Fatah uw vader thuis in Nablus zouden hebben bezocht. U kan evenwel niet aangeven wanneer deze bezoeken plaats vonden (CGVS, p. 13). Daar uw vader dacht dat ze hem de derde keer gingen meenemen, vertrok hij naar Tubas, een dorpje ten Noord-Oosten van Nablus, al waar uw moeder oorspronkelijk vandaan zou komen. U kan evenwel niet aangeven wanneer uw vader precies vertrok naar Tubas (CGVS, p. 13). Opmerkelijk is eveneens dat u verklaart dat ergens in 2010 leden van - naar u vermoedt - de veiligheidsdienst in uw ouderlijk huis voor de derde maal zouden zijn langsgesproken, doch dat u niet weet aan te geven wanneer in 2010. Gezien dit incident de feitelijke aanleiding vormde voor uw vertrek uit de Westelijke Jordanoever, mag toch wel worden verwacht dat u iets nauwgezetter zou kunnen aangeven wanneer de inlichtingendiensten u en uw moeder zouden hebben bedreigd. (CGVS, p. 13). Tot slot dient te worden vermeld dat uw vader en moeder thans nog steeds in de Westelijke Jordanoever verblijven, meer bepaald in Tubas. Dat u vooropstelt omwille van problemen van uw vader de Westelijke Jordanoever te moeten hebben verlaten, terwijl uw vader inmiddels jaren in Tubas verblijft zonder aanwijsbare problemen, maakt dan ook er bezwaarlijk kan worden aangenomen dat u vervolging vreest van de Palestijnse autoriteit omwille van de problemen van uw vader. Te meer Tubas het geboortedorp is van uw moeder en het dus niet zo moeilijk zou moeten zijn geweest voor de Palestijnse autoriteit om hem daar aan te treffen. De door u geschetste gang van zaken overtuigt dan ook niet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Geneve of enig risico te lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48 § 2, a en b van de Vreemdelingenwet van 1980.

De door uw neergelegde documenten bieden geen ander licht op deze beoordeling. In casu kan verwezen worden naar bovenstaande motivering.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat er in de Westelijke Jordanoever geen sprake is van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëliëse strijdkrachten. Echter, de door de Israëliëse strijdkrachten uitgevoerde zoekacties en arrestaties lokken vaak een gewelddadige reactie langs Palestijnse zijde uit en leiden soms tot dodelijke confrontaties met de Israëliëse ordetroepen. Desalniettemin blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. In de Westelijke Jordanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëliëse troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering. De veiligheidssituatie in de Westelijke Jordanoever werd in juli 2014 grotendeels beïnvloed door de plotse uitbarsting van geweld tussen Israël en Hamas in de Gazastrook. Sinds de Israëliëse operatie "Bewakers van onze Broers" (juni 2014) in de Westelijke Jordanoever en gedurende de operatie "Beschermd Rand" in de Gazastrook (juli 2014) vonden, verspreid over alle steden in de Westbank, meerdere manifestaties plaats. Daar waar sommige van deze betogingen vreedzaam verlopen zijn, resulteerden andere manifestaties in gewelddadige confrontaties met de Israëliëse veiligheidstroepen. Hierbij vielen burgerslachtoffers te betreuren.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Westelijke Jordanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de algemene zorgvuldigheidsplicht in de mate dat elke administratieve beslissing berust op legitieme en wettelijke motieven, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in het bijzonder artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève, de artikelen 48 en volgende van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

In een eerste onderdeel wijst verzoeker erop hij dat fotokopieën van zijn geboorteakte, van schoolattesten, van de identiteitskaart en de eerste pagina van het paspoort van zijn broer en van een identiteitskaart en een paspoort van zijn vader, alsook een origineel vervallen paspoort van zijn vader en een kleurenfoto van zijn familie heeft neergelegd. Dat hij niet in staat is om enig persoonlijk authentiek document neer te leggen, is volgens verzoeker ongelukkig genoeg het lot van een merendeel van asielzoekers, die zeer vaak in een totale staat van ontzetting hun land uitvluchten en in België aankomen. Toch kan hij verschillende kopieën van zowel persoonlijke als familiedocumenten neerleggen, die dan ook een belangrijk element vormen in de ondersteuning van zijn asielrelaas, aldus verzoeker, die meent dat het besluit dat de door hem neergelegde documenten niet kunnen worden bestempeld als een bewijs voor zijn verwantschap met de personen wiens identiteitsdocumenten hij voorlegt, te kort door de bocht is. Verzoeker meent dat hem bezwaarlijk kan worden verweten als geboorteplaats van zijn vader de plaats van afkomst (Nablus) te hebben gegeven in plaats van zijn werkelijke geboorteplaats (Beisan), die hij nooit gekend heeft en waar hij nooit geleefd heeft. Hetzelfde geldt voor verzoekers broer, die in Jordanië zou zijn geboren en niet in Nablus zoals verzoeker dacht. Deze onwetendheden mogen volgens verzoeker zeker niet als doorslaggevend beschouwd worden om zijn verwantschap met deze personen definitief te ontkennen. Hij wijst er in dit verband op dat hij meermaals heeft aangegeven dat er een zeer groot leeftijdsverschil is met zijn vader en zijn broer, wat normaliter een zekere "breuk" in de familiegeschiedenis en belevenissen heeft veroorzaakt, en wat kan rechtvaardigen dat hij niet op de hoogte was van de "informatie" die men normaal kan verwachten binnen een naaste familie, temeer de familie nogal verspreid leefde met de grote broer die in Tel Aviv werkte en de vader die vaak weg was. Verzoeker wijst er voorts op dat hij op zeer jonge leeftijd zijn herkomstland is ontvlucht, wat ook zeker een invloed heeft op de perceptie die hij toen had van de wereld en de problemen rondom hem.

Daarnaast laakt verzoeker dat in de bestreden beslissing niet wordt gesproken van de familiefoto die hij neerlegde en die hem in aanwezigheid van zijn hele familie toont. In geval van zulke belangrijke twijfel als aangehaald door het Commissariaat-generaal, kan van haar minstens worden verwacht dat ze alle neergelegde documenten nauwkeurig analyseert en in acht neemt, wat *in casu* niet werd gedaan terwijl dit op een eenvoudige manier had kunnen gebeuren door een pure fysische vergelijking tussen verzoeker en zijn naaste familieleden door te voeren. Indien het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zo duidelijk en verzekerd twijfelt aan zijn nationaliteit en afkomst, stelt verzoeker zich tevens de vraag waarom tijdens het gehoor niet meerdere vragen werden gesteld over Palestina en meer bepaald de Westelijke Jordaanoever waarvan verzoeker vasthoudt vandaan te komen.

In een tweede onderdeel – betreffende de door hem ingeroepen problemen – voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn antwoorden wederom analyseert vanuit haar oogpunt en verwachtingen die beïnvloed zijn door onze westerse perceptie, terwijl het volgens verzoeker volkomen geloofwaardig is dat hijzelf onderworpen zou zijn geweest aan bedreigingen en dat hij een serieus risico zou lopen op vervolging, ook zonder dat hij precies de problemen kon weergeven die zijn broer gekend heeft en die aanleiding hebben gegeven tot diens vlucht naar Noorwegen. Ook met de bijzondere context in het herkomstland moet rekening worden gehouden aangezien dit de waarachtigheid van de door hem ingeroepen problemen zeker beïnvloedt, aldus verzoeker, die hier nog aan toevoegt dat hetzelfde geldt wat de problemen van zijn vader betreft. Daar de drie bezoeken van de veiligheidsdiensten allen plaatsvonden voor 2010, toen hij dus jonger dan

16 jaar oud was, mag hem volgens verzoeker redelijkerwijs niet worden verweten dat hij zich niet de precieze datum herinnert.

Verzoeker besluit uit het voorgaande dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in gebreke bleef een degelijk onderzoek te voeren teneinde toe te laten de feitelijke omstandigheden te bepalen en een beslissing nam op grond van veelvuldige onwetendheden die zij niet probeerde te begrijpen of waarbij ze niet zag dat die in zijn hoofde redelijkerwijs konden worden verantwoord. Daardoor is het Commissariaat-generaal volgens verzoeker niet bij machte geweest om een correcte afweging te maken van de door hem aangevoerde vrees. Verzoeker verwijst naar de richtlijnen van UNHCR inzake de bewijslast in asielzaken en hij betoogt dat uit de weinige vragen die hem werden gesteld omtrent zijn vluchtrelaas en de motieven die hem zijn herkomstland hebben doen verlaten, en de daaropvolgende antwoorden, niet op serieuze wijze kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Hij meent dan ook dat hem het voordeel van de twijfel zou moeten verleend, minstens moet hij opnieuw worden gehoord door het Commissariaat-generaal teneinde deze toe te laten haar standpunt te herzien.

Tot slot poneert verzoeker dat hij, gezien de situatie in Palestina, en meer bepaald in de Westelijke Jordaanoever rondom Nablus, minstens aanspraak maakt op het subsidiaire beschermingsstatuut zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in het bijzonder artikel 48/4, § 2, c).

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij in weerwil van de medewerkingsplicht die op hem rust nalaat zijn identiteit te staven met enig authentiek identiteitsdocument en de door hem neergelegde documenten niet kunnen worden bestempeld als een bewijs voor zijn voorgehouden identiteit of verwantschap met de personen wiens identiteits- en reisbescheiden hij opmerkelijk genoeg wel kan voorleggen, (ii) de vaststelling dat hij nauwelijks op de hoogte is van de herkomst van de personen wiens identiteitsdocumenten hij voorlegt verdere twijfel doet rijzen over zijn vooropgestelde verwantschap met deze personen, zoals omstandig wordt uiteengezet, (iii) zijn uitleg dat hij geen identiteitskaart kon bekomen door obstructie van de Palestijnse Autoriteit omwille van de problemen van zijn vader, terwijl zijn vader en broer in respectievelijk 2008 en 2010 een nieuw paspoort kregen uitgereikt, alles behalve overtuigend is, (iv) indien er al geloof zou kunnen worden gehecht aan zijn herkomst uit de Westelijke Jordaanoever, evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen problemen daar (1) hij niet op de hoogte is van de aard van de problemen tussen zijn broer en de Israëlische autoriteiten en zijn jonge leeftijd die hij opwerpt als vergoelijking van zijn onwetendheid niet overtuigend te noemen is daar hij toch minstens zelf het initiatief zou hebben kunnen nemen om zich hieromtrent te informeren gezien de problemen die de Israëli's voor hem veroorzaakten en (2) zijn kennis over het beroep van zijn vader bijzonder summier te noemen is, hij stelt dat de problemen van zijn vader met de Palestijnse Autoriteiten begonnen toen hij in pensioen ging doch hij niet kan aangeven wanneer zijn vader precies met pensioen is gegaan enkel dat dit ergens na de dood van Arafat was, op welk moment zijn vader reeds 81 jaar oud was, wat toch wel een zeer hoge pensioenleeftijd is, ook zijn verklaring dat zijn vader verdacht werd van samenwerking met Hamas omwille van het feit dat hij met pensioen ging als bijzonder merkwaardig mag worden beschouwd, temeer zijn vader een vertrouweling van Arafat was, hij niet kan aangeven wanneer mensen van Fatah zijn vader thuis in Nablus zouden hebben bezocht, hij evenmin kan aangeven wanneer zijn vader precies naar Tubas vertrok, hij niet weet aan te geven wanneer in 2010 leden van – naar hij vermoedt – de veiligheidsdienst in zijn ouderlijk huis voor de derde maal zouden zijn langsgesproken en hem en zijn moeder zouden hebben bedreigd terwijl dit incident nochtans de feitelijke aanleiding vormde voor zijn vertrek uit de Westelijke Jordaanoever en hij verklaart dat zijn vader en moeder thans nog steeds zonder aanwijsbare problemen in de Westelijke Jordaanoever verblijven, meer bepaald in Tubas, zodat dan ook bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoeker vervolging vreest omwille van de problemen van zijn vader, temeer Tubas het geboortedorp is van verzoekers moeder zodat het niet zo moeilijk zou moeten zijn geweest voor de Palestijnse Autoriteit om hen daar aan te treffen en (v) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in de Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5.1. De Raad wijst er vooreerst op dat het bewijs van identiteit en nationaliteit/afkomst een essentieel element is in de asielprocedure en dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats nagaat of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Tevens dient hij de documenten voor te leggen waarover hij redelijkerwijs beschikt of kan beschikken.

2.5.2. De Raad stelt vast dat verzoeker, in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust, nalaat zijn identiteit te staven met enig authentiek identiteitsdocument. De fotokopies van zijn geboorteakte en van schoolattesten kunnen, daargelaten het feit dat verzoeker deze stukken niet in origineel neerlegt, bezwaarlijk gelden als bewijs van verzoekers identiteit en nationaliteit daar verzoeker bij gebrek aan enig identiteitsbewijs op generlei wijze kan aantonen dat deze documenten effectief op zijn persoon betrekking hebben. De authenticiteit van de geboorteakte dient overigens ernstig te worden betwijfeld, gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek dat de Dienst Voogdij liet uitvoeren op 13 juli 2010 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Capucijnenvoer 7, 3000 Leuven, teneinde na te gaan of verzoeker al dan niet jonger is dan 18 jaar en waarvan de conclusie luidt als volgt: “Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen

we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat D.(...) M.(...) op datum van 13-07-2010 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt deze dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar.”

Evenmin geeft hij een aannemelijke verklaring waarom hij niet in het bezit is van identiteits- en reisdocumenten. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt in dit verband correct op als volgt: *“(...) Gevraagd of u in het bezit bent van identiteitsdocumenten, verklaart u dat u over geen documenten beschikte in Westelijke Jordaanoever omdat uw identiteitskaart zou zijn afgenomen (CGVS, p. 7). U gevraagd waarom uw identiteitskaart werd afgenomen, past uw antwoord aan en stelt dat uw aanvraag voor een identiteitskaart werd geweigerd. U stelt voorop hiervoor nooit een reden te hebben gekregen maar vermoedt dat het te maken had met de problemen van ‘uw vader’. ‘Uw vader’ zou wel een identiteitskaart hebben gehad doch die zou zijn ingetrokken toen hij problemen kreeg met de Palestijnse autoriteit (CGVS, p.7, 9). U kan evenwel niet aangeven wanneer ‘uw vader’ precies problemen begon te krijgen met de Palestijnse autoriteit (CGVS, p. 7). Hoe het ook zij, deze uitleg is alles behalve overtuigend. Indien ‘uw vader’ effectief problemen zou hebben gehad met de Palestijnse autoriteit, mag het zeer bevreemdend worden genoemd dat hij, ofschoon zijn identiteitskaart zou worden geweigerd, wel een paspoort zou krijgen uitgereikt in 2008. Opmerkelijk is eveneens dat ‘uw broer’ een nieuw paspoort van de Palestijnse autoriteit kreeg uitgereikt in 2010. Uw uitleg dat u geen identiteitskaart kon bekomen door obstructie van de Palestijnse autoriteit omwille van de problemen van uw vader, terwijl uw vader en uw broer in respectievelijk 2008 en 2010 een nieuw paspoort kregen uitgereikt, is dan ook alles behalve overtuigend. Uw uitleg waarom u in het kader van uw asielaanvraag dan ook niet in staat zou zijn uw identiteitsdocument voor te leggen, kan bezwaarlijk worden weerhouden. (...)”* Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat het opmerkelijk moet worden geacht dat verzoeker, die beweert dat de identiteitskaart van zijn vader werd ingetrokken toen hij problemen kreeg met de Palestijnse Autoriteit, er wel in slaagt een fotokopie van dit document neer te leggen.

2.5.3.1. Voorts kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij meent dat de door hem neergelegde documenten, met name een fotokopie van de identiteitskaart en van de eerste pagina uit het paspoort van zijn broer, de fotokopie van de identiteitskaart van zijn vader en van een paspoort van zijn vader en een origineel vervallen paspoort van zijn vader, zijn identiteit afdoende aantonen. Dit klemt des te meer daar verzoeker op geen enkele wijze de verwantschap aantoont met de personen wiens identiteitsdocumenten hij neerlegt. Dat verzoeker te zien is op een foto met een ouder echtpaar, waaronder de man van wie hij voorhoudt dat het zijn vader zou zijn, kan te dezen immers bezwaarlijk als objectief bewijs worden aanvaard. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens oordeel dat de vaststelling dat verzoeker nauwelijks op de hoogte is van de herkomst van de personen wiens identiteitsdocumenten hij voorlegt twijfel doet rijzen over zijn vooropgestelde verwantschap met deze personen. In de bestreden beslissing wordt in dit verband correct het volgende overwogen: *“(...) Zo verklaart u dat uw vader oorspronkelijk afkomstig is van Nablus (CGVS, p. 4). In het paspoort van de persoon waarvan u vooropstelt dat hij uw vader is, blijkt evenwel dat deze persoon geboren is in Beisan (Beit She'an) dat in 1948 in Israëlsch handen kwam, waarop een groot gedeelte van haar inwoners naar Jordanië vluchtten. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat de geboorteplaats niets te maken heeft met de afkomst (CGVS, p. 7). Deze uitleg is niet overtuigend te meer u niet weet te zeggen of uw ouders, in dit specifieke geval uw vader is moeten vluchtten in 1948 en in die hoedanigheid dus geregistreerd is bij UNRWA (CGVS, p. 4). Gezien het belang dat ook thans nog door Palestijnse vluchtelingen wordt gegeven aan het recht op terugkeer, mag het hoogst opmerkelijk worden genoemd dat u met uw vader, die als jonge twintiger de oprichting van de staat Israël bewust moet hebben meegemaakt, hier niet over zou hebben gesproken. Dat u dan ook foutief de geschiedenis van uw vader weergeeft, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid dat de persoon in kwestie effectief aan u verwant zou zijn, meer bepaald uw vader.*

Verder dient te worden aangehaald dat u evenmin correct weet aan te geven waar uw broer zou zijn geboren. U de vraag gesteld, repliceert u dat hij in Nablus zou zijn geboren. Uit de door u voorgelegde identiteitskaart en paspoort van uw zogezegde broer, blijkt evenwel dat hij geboren zou zijn in Jordanië. U hiermee geconfronteerd stelt dat uw broer veel ouder is dan u en dat u niet zo veel informatie heeft over uw vader en broer (CVGS, p. 9). Gewezen op het feit dat het toch wel bijzonder frappant is dat u niet weet te zeggen waar zij geboren zouden zijn, geeft u aan dat u niet wist dat uw broer in Jordanië geboren is. U geeft evenwel geen overtuigende uitleg hoe het komt dat u niet op de hoogte zou zijn van geboorteplaats van uw naasten. U vervolgens gevraagd waar uw ouders precies hebben gewoond voor de oprichting van de Palestijnse autoriteit in 1993, stelt u in Libanon en Syrië. Wederom is het merkwaardig dat u niet aanhaalt dat zij ook in Jordanië hebben verbleven gezien uw broer in 1975 in Jordanië zou zijn geboren (CVGS, p. 9). U geconfronteerd met het feit dat uw gebrek aan kennis over

de geschiedenis van uw familie u kan op ernstige wijze kan worden aangerekend, stelt u dat uw vader altijd aan het werk was en dat u hem heel weinig zag (CGVS, p. 14). Deze uitleg is evenmin afdoende daar gezien, zoals reeds werd betoogd, het belang van de familiegeschiedenis in de Palestijnse context, het volstrekt ongeloofwaardig is dat u niet correct kan aangeven waar uw vader oorspronkelijk van afkomstig is. (...)

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen.

Immers, met de argumentatie dat hem bezwaarlijk kan worden verweten als geboorteplaats van zijn vader de plaats van afkomst (Nablus) te hebben gegeven in plaats van zijn werkelijke geboorteplaats (Beisan), die hij nooit gekend heeft en waar hij nooit geleefd heeft, dat hetzelfde geldt voor zijn broer, die in Jordanië zou zijn geboren en niet in Nablus zoals hij dacht, dat er een zeer groot leeftijdsverschil is met zijn vader en zijn broer, wat normaliter een zekere "breuk" in de familiegeschiedenis en belevenissen heeft veroorzaakt en wat kan rechtvaardigen dat hij niet op de hoogte was van de "informatie" die men normaal kan verwachten binnen een naaste familie, temeer de familie nogal verspreid leefde met de grote broer die in Tel Aviv werkte en de vader die vaak weg was, slaagt verzoeker er allermint in een valabele verklaring te bieden die zijn onwetendheid aangaande zijn familiegeschiedenis kan vergoelijken. Uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Beisan in 1948 in Israëlische handen viel, dat de Arabische inwoners na de onafhankelijkheidsverklaring van Israël in mei 1948 de stad ontvluchtten en dat een groot deel van hen naar Jordanië vluchtten. Dat verzoeker aldus niet kan verduidelijken of zijn vader, die als twintiger de oprichting van de staat Israël bewust moet hebben meegemaakt, is moeten vluchten in 1948 en in die hoedanigheid geregistreerd is bij UNRWA en hij over UNRWA niet meer kan vertellen dan "dat het iets te maken heeft met vluchtelingen" (administratief dossier, stuk 6, p. 4), moet in de Palestijnse context dan ook onaanvaardbaar worden geacht. Dit klemt des te meer daar verzoeker, gevraagd waar zijn ouders precies hebben gewoond voor de oprichting van de Palestijnse Autoriteit in 1993, aanhaalt dat zij een tijd in Libanon en een tijd in Syrië hebben gewoond (administratief dossier, stuk 6, p. 9). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk volhouden dat de familiegeschiedenis in zijn familie niet zou besproken zijn en dat dit te wijten is aan het grote leeftijdsverschil en het feit dat zijn vader vaak weg was en zijn broer in Tel Aviv werkte. Het kan dienvolgens allermint geloofwaardig worden geacht dat verzoeker geen weet zou hebben van het feit dat zijn ouders tevens in Jordanië zouden hebben gewoond, alwaar zijn broer in 1975 zou zijn geboren.

In zoverre verzoeker er nog op wijst dat hij op zeer jonge leeftijd zijn herkomstland is ontvlucht, wat ook zeker een invloed heeft op de perceptie die hij toen had van de wereld en de problemen rondom hem, wijst de Raad andermaal op de resultaten van hoger aangehaald leeftijdsonderzoek.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal, die dan ook onverminderd staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.5.3.2. Behoudens het feit dat verzoekers verklaringen niet stroken met de inhoud van de door hem voorgelegde identiteitsdocumenten van de personen die naar eigen zeggen zijn vader en zijn broer zijn, dient met betrekking tot deze documenten nog het volgende te worden opgemerkt.

Wat betreft het paspoort van zijn broer, slaagt verzoeker er niet in te verduidelijken hoe zijn broer dit paspoort heeft bekomen. Het paspoort zou immers zijn afgeleverd in Nablus op 1 maart 2010, op welk ogenblik zijn broer echter al in Noorwegen verbleef. Aan verzoeker gevraagd of zijn broer dan is teruggekeerd naar Nablus, antwoordde hij ontkennend. Gevraagd hoe zijn broer dan aan het paspoort is geraakt, stelde verzoeker dit niet te weten (administratief dossier, stuk 6, p. 8). Het paspoort bevat bovendien twee verschillende lettertypes. Meer bepaald is de geboorteplaats Jordanië gesteld in een kleiner lettertype dan de overige vermeldingen. In acht genomen wat voorafgaat en mede gelet op het feit dat verzoeker slechts een fotokopie neerlegt van de eerste pagina van dit paspoort en het gegeven dat fotokopieën door het nodige knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen of te fabriceren zijn, kan de Raad zich niet van de indruk ontdoen dat het document in kwestie gemanipuleerd werd zodat hieraan geen enkele waarde kan worden toegekend.

Gelijkaardige opmerkingen kunnen worden gemaakt bij de fotokopie van het paspoort van verzoekers vader. Ook op dit document is de geboorteplaats Bisan gesteld in een kleiner lettertype dan de overige vermeldingen. Bovendien worden de plaats en datum van afgifte, zijnde Ramallah en 29 juni 2008, niet vermeld op de eerste pagina van het paspoort, zoals dit wel het geval is op de eerste pagina van het paspoort van verzoekers broer. Er kan nochtans redelijkerwijs worden vanuit gegaan dat de door de Palestijnse Autoriteit afgeleverde reisdocumenten eenvormigheid zouden vertonen en dit ongeacht de plaats van afgifte, *quod non in casu*.

Verzoeker legt daarnaast evenwel nog een origineel vervallen paspoort van zijn vader neer. Opnieuw zijn de vermeldingen op de eerste pagina in verschillende lettertypes gesteld en worden de plaats en datum van afgifte, zijnde Gaza en 18 juni 2001, niet vermeld op de eerste pagina van het paspoort. Een laatste opmerkelijke vaststelling is dat dit paspoort het identiteitskaartnummer 410008031 vermeldt terwijl de identiteitskaart met dit nummer pas werd afgeleverd op 31 juni 2001, dus nadat het paspoort zou zijn afgeleverd. Het geheel van deze vaststellingen doen ernstige twijfels rijzen bij de authenticiteit van dit 'originele' paspoort.

2.5.4. Zo de Raad aldus op basis van het geheel van wat voorafgaat niet anders kan dan vaststellen dat verzoeker niet het bewijs levert dat hij inderdaad de genaamde M.D. is en dat hij aldus niet voldoet aan de plicht tot medewerking die op hem rust, is de Raad tevens van oordeel dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende onderzoek heeft verricht naar verzoekers beweerd afkomst uit de Westelijke Jordaanoever. Zoals terecht wordt opgemerkt in het verzoekschrift werden aan verzoeker tijdens het gehoor amper vragen gesteld over zijn beweerd regio van herkomst. Er werd hem slechts gevraagd of hij nog wat dorpjes rond Nablus kon noemen, wat de naam van zijn school was, waarop verzoeker slechts kon antwoorden "de school van Nablus", en hoe een Palestijnse identiteitskaart er uit ziet (administratief dossier, stuk 6, p. 3, p. 5 en p. 7-8). Gelet op de ernstige en persistente twijfels omtrent verzoekers identiteit en nationaliteit, kan dit bezwaarlijk een grondig en zorgvuldig onderzoek worden geacht. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan dan ook niet ernstig stellen dat het vermoeden rijst dat verzoeker bewust zijn identiteit en herkomst tegenover de Belgische asielinstanties tracht verborgen te houden om vervolgens te oordelen (1) dat de door verzoeker ingeroepen asielmotieven hoe dan ook ongeloofwaardig moeten worden geacht zodat hij niet aannemelijk maakt dat er in geval van terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever in zijn hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet en (2) dat er in de Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dit klemt des te meer daar uit het administratief dossier kan afgeleid worden dat het Commissariaat-generaal vermoedens heeft dat verzoeker over de Jordaanse nationaliteit zou beschikken.

2.5.5. Gelet op het voorgaande en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 september 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS